

Irena Siwińska: Wyzwolenie Ankony

18 lipca 1944 r. wojska 2. Korpusu Polskiego odbiły z rąk Niemców Ankonę, portowe miasto nad Adriatykiem – ważny strategicznie punkt na froncie włoskim.

[gen. Władysław Anders Polskie Siły Zbrojne poza krajem Polskie wojsko](#)

18.07

Polscy żołnierze piechoty na zamaskowanym stanowisku, obsługujący ciężki karabin maszynowy (7,69 mm Vickers Mk I na podstawie Mk IVB) – po lewej celowniczy, po prawej ładowniczy (trzymający taśmę z nabojami). Prawdopodobnie Ankona, lipiec 1944 r. Fot. z zasobu IPN

Warto odnotować, że bitwa o Ankonę (wł. Ancona), stolicę regionu Marchia (wł. Marche), stoczona w dniach 17–18 lipca, była jednym z samodzielnych osiągnięć polskich oddziałów pod wodzą gen. Władysława Andersa podczas II wojny światowej.

Port w Ankonie był dla aliantów istotny, aby móc dostarczać broń i sprzęt wojskowy do walki z Niemcami na terenach położonych wzdłuż Adriatyku. Bitwa o Ankonę stanowiła ważny etap na drodze do przełamania tzw. Linii Gotów – niemieckich umocnień wiodących w poprzek Półwyspu Apenińskiego, blokujących dalszą ofensywę sprzymierzonych na północ, w kierunku Niemiec.

Zdobycie miasta

Zadanie odbicia Niemcom regionu Marchia powierzono oddziałom 2. Korpusu Polskiego po ich sukcesie z 18 maja 1944 r. – w bitwie pod Monte Cassino. Po wyzwoleniu w pierwszych dniach lipca mniejszych miejscowości Marchii, m.in. Loreto i Osimo, 17 lipca rozpoczęto natarcie na Ankonę.

Po przygotowaniu artyleryjskim i lotniczym główny atak przeprowadziły: 5. Kresowa Dywizja Piechoty, 2. Brygada Pancerna oraz 3. Dywizja Strzelców Karpackich.

Kluczowe znaczenie miało opanowanie okolicznych wzgórz: Monte della Crescia i Monte Torto – uzyskanie tych pozycji umożliwiło zdobycie portu i miasta. Nastąpiło to nazajutrz po rozpoczęciu bitwy, 18 lipca 1944 r.

[Czytaj artykuł Ireny Siwińskiej Wyzwolenie Ankony na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Polskie Siły Zbrojne poza krajem, Polskie wojsko, Władysław Anders

Artykuł